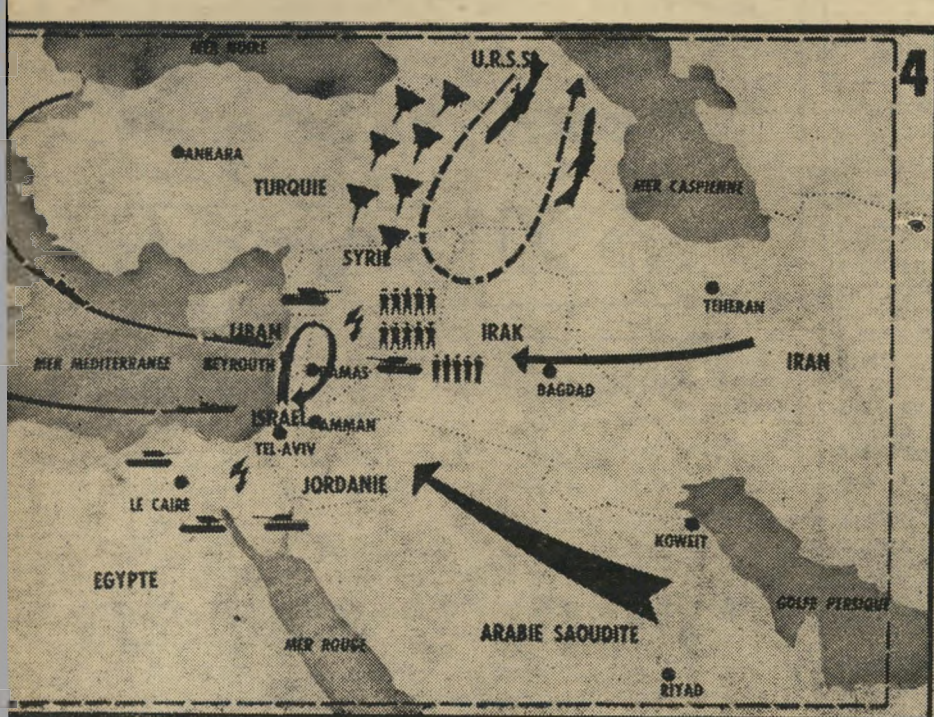
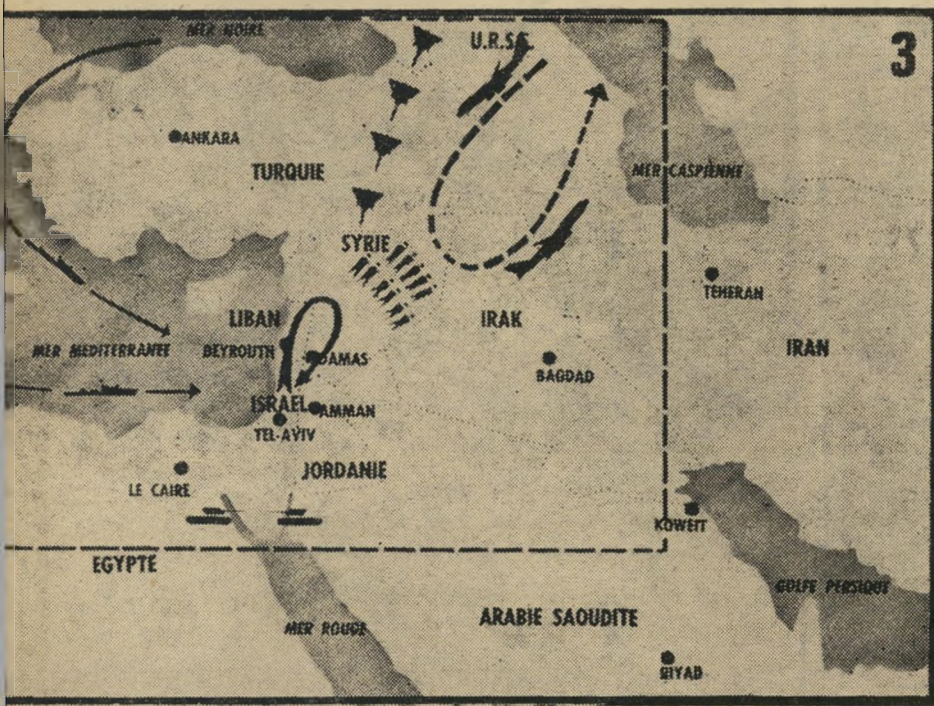
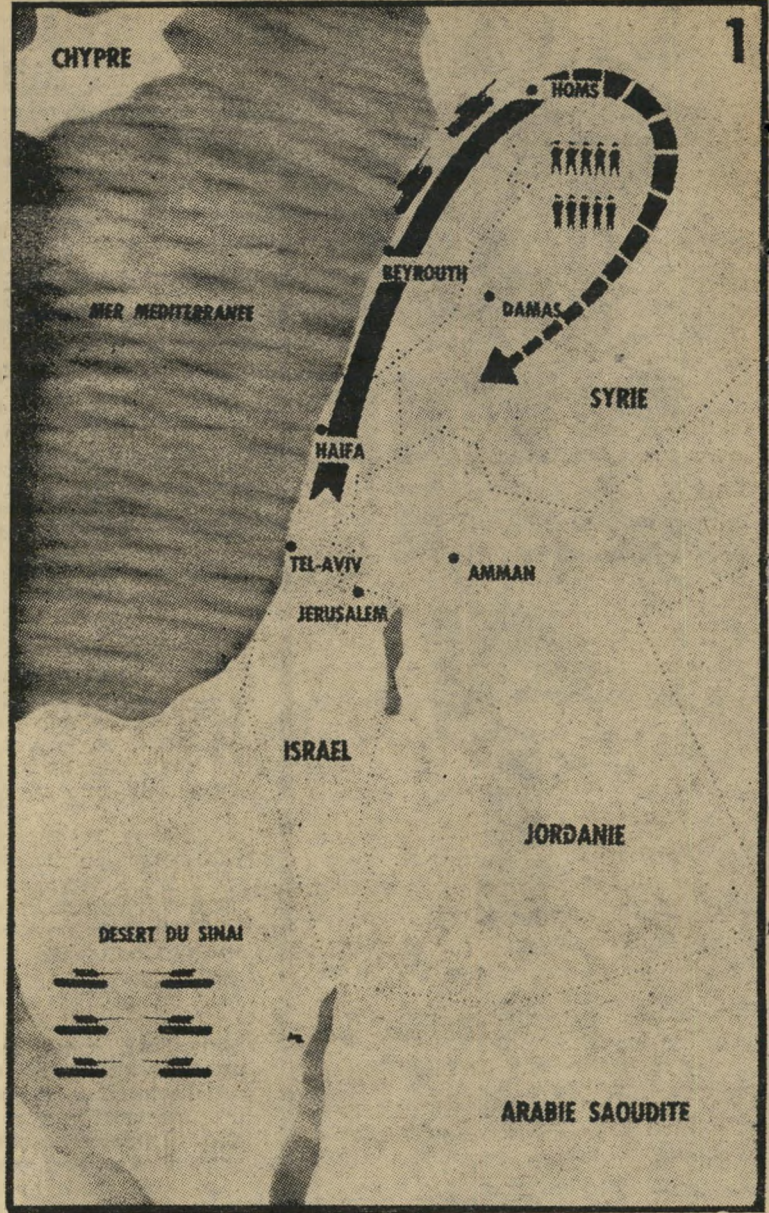
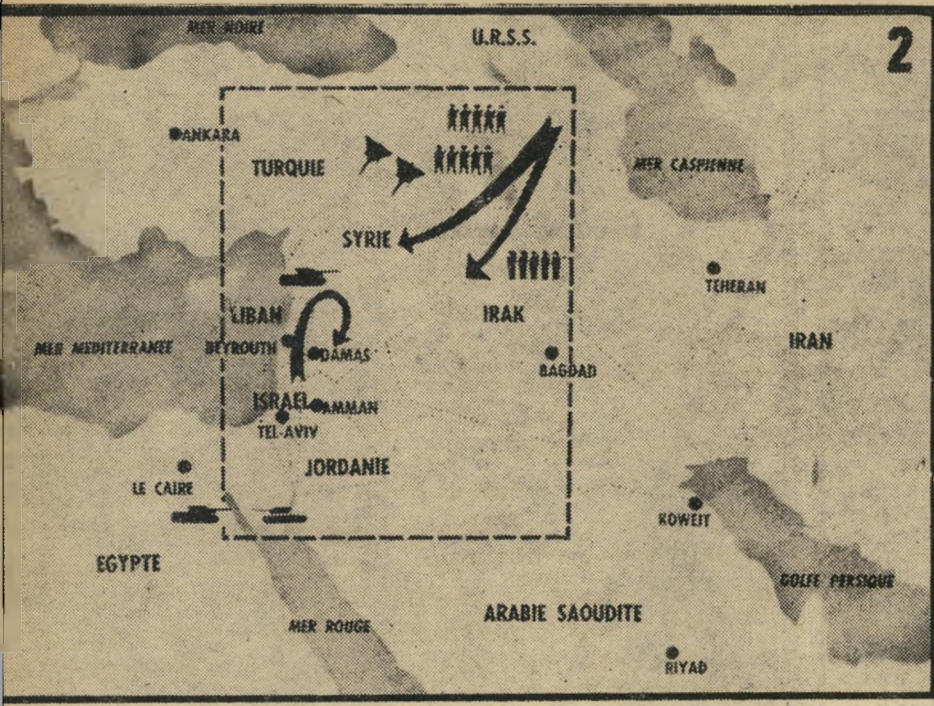

וטוען שהיא עלולה להביא להשמדתה של מדינת ישראל

הפעולה תארך יום אחד, והכוחות יתוגברו תוך שמונה ימים בגשרי אווירי. קיסרינג'ר: זאת, מתוך הנחה שהסובייטים לא יזווזו. יתירה מכך, איני רואה איך ישלימו הסעודים עם השתלטות כזו. אני אומר שוב, אין לנו הזכות לצאת להריפתקת זו, אשר תעורר חלחלה בלב בני בריתנו האירופיים, שוודאי לא יסכימו לה.

שדזינג'ר: המצב היה שונה, אילו התערבו כבר הסובייטים במיזרח התיכון. למשל כתוצאה ממתקפת-מנע ישראלית. קיסרינג'ר: כך, זה היה מספק לנו את האמתלה הפוליטית. אבל אז היינו מפגרים בשלב אחד, בעוד שהסובייטים, בקווקז, סמוכים ממש לזירת-האירוע. בגלל מערך לא-גזו זה, אני טוען שאנו חייבים לפעול ראשוניים, שאם-לא-כן — נאחר את המועד. **שדזינג'ר:** ובכן, אתה מצטרף לרעיון הפעולה הזו?

קיסרינג'ר: לא! אני מתווכח על מיש-חקי-המלחמה כשלעצמו, אך אני מתנגד בהחלט למה שאמור להיות ביצועו המועיל. אני ממשך לטעון שעלינו להתכונן לפעול לה זו באופן גלוי, לדבר עליה מעט, ובעיני קר לא לדחוף את עצמנו למצב שבו אכן נאלץ לפעול.

פורד: אני סבור שאתה צודק, זהו האינטרס הגדול הישנה של תיאודור רוזוולט: „לדבר בנועם, ולהחזיק מקל גדול ביד...”

הקרמלין, במוסקבה. המארחאול גרצ'קין וקוסיג'ין מתבודדים. קוסיג'ין: האם אתה סבור שהאמריקאים ינסו להשתלט על שדות-הנפט, ושיהישראלים יתקיפו? **גרצ'קין:** באופן הגיוני, אינני סבור כך. זה עלול לפתוח תיבת-פאנדורה. נקיטתי כבר את כל האמצעים, ואני סבור שהם יצטערו על כך מאד. **קוסיג'ין:** שנת אס"כ, 1975 תעבור (המשך בעמוד 18)

1
2
3
4